

„Ježíš k nim opět promluvil a řekl: „Já jsem světlo světa...“ Jan 8,12

ODPOČINUTÍ A SVĚTLO

Dlouho sloužila svíce v noci vedle olejové lampy a pochodně jako zdroj světla. Od rozšíření žárovky ztrácí svůj praktický význam. Stala se však pro nás symbolem světla, tepla, slavnostnosti a bezpečí. Měkký a teplý plamen svíce šíří světelnou záři, kterou nedokáže dokonale imitovat žádný elektrický zdroj. Svíce se hořením stravuje, plápolá, když foukne vítr, její vosk může kapat. Je symbolem pro náš život před Bohem a našimi bližními. Naděje, touha a láska, jež v nás hoří, znají plápolání a černý dým, příležitostně kápnou na zem, zdánlivě zbytečně, a zanechají stopu, která se někdy nedá odstranit. Světlo svíce především symbolizuje přítomnost Toho, který je pramenem světla a přebývá uprostřed svého lidu. Svíce je také znamením Kristova zmrtvýchvstání, jeho triumfu nad smrtí. Tím se svíce stává také ve víře symbolem pro věčný život a její plamen symbolem duše, která svítí i v tmavé říši smrti. Zapálení svíce za naše zemřelé pomáhá vzpomínce, uctění a modlitbě. Je výrazem naší lásky, naděje a víry v Boha. Ne náhodou se slaví Všichni svatí a Dušičky na konci církevního roku. Ukazují na konec, na nenávratnost uzavřeného cyklu. Přitom v nás chtějí posilnit víru, že smrt není konečnou stanicí, ale přechodem do Božího světla.

Požehnaný listopad přeje P. Daniel O. Praem.

SLAVNOSTI A SVÁTKY V LISTOPADU 2012

Slavnosti našich patronů sv. Karla a sv. Martina oslavíme liturgicky v neděli 4. listopadu, po mši svaté v 9 hodin bude agape v jídelně DCB.

1. 11. čtvrtek: Slavnost VŠECH SVATÝCH. Mše v **18:00 u Sv. Rodiny.**
- 2.11. pátek: Vzpomínka NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ. Mše v 18:00 v kapli na hřbitově sester.
- 4.11. neděle: SV. KAREL BOROMEJSKÝ**, biskup, patron sester boromejek.
- 9.11. pátek: Svátek Posvěcení lateránské baziliky.
- 11.11. neděle: Slavnost SV. MARTINA**, patrocínium.
- 13.11. úterý: Památka sv. Anežky České, panny.
- 17.11. sobota: Památka sv. Alžběty Uherské (Durýnské).
- 21.11. středa: Památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě.

22.11. čtvrtek: Památka sv. Cecílie, panny a mučednice.

ČTVRTKY V KLUBU DCB 19:30

8.11. : Pastorační farní rada 20:00

22.11.: Biblická hodina

SETKÁVÁNÍ NAD TÉMATY

První setkání po prázdninách v první úterý v měsíci proběhne 6.11. v 19:00 v klubu DCB. Téma: Vzpomínky na Generální kapitolu.

INFORMACE Z FARNOSTI

FARNÍ BENEFIČNÍ BAZÁREK

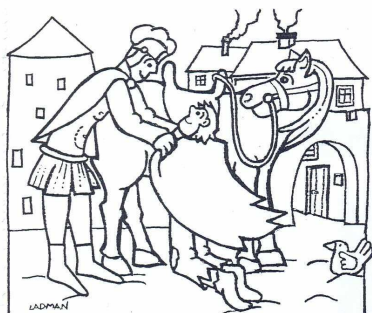
Milí farníci,

začátkem měsíce proběhl v naší farnosti první farní benefiční bazárek. Trochu nebo spíš docela dost jsme se obávali toho, jak to celé dopadne a jestli to neskončí velikým fiaskem. Díky všem, kdo se na pořádání bazárku podíleli, i těm, kteří něco nakoupili, šlo na účet naší farnosti celkem 870,- Kč. Bazárek tedy předčil naše očekávání, trochu jsme se pro příště i poučili a hlavně jsme zaznamenali ohlasy, a tak na jaře počítáme s dalším bazárkem.

Jantovi

MÁME PROČ SE RADOVAT

Knížka s tímto (v dnešní době poněkud provokujícím) názvem je čerstvou novinkou v produkci KNA. Volně navazuje na předchozí dvě publikace Marie Svatošové (*Normální je věřit a Tykadlem víry*). V běžném prodeji je za 109,- Kč, farníci ji mohou získat s autorskou slevou za pouhých 80,- Kč, i ve větším počtu, třeba jako dárky k Vánocům. Objednávku stačí poslat formou sms na 603 301 428 a domluvit si převzetí, například po mši svaté v předsíni kostela.

SVATOMARTINSKÝ LAMPIÓNOVÝ PRŮVOD

ZAČÍNÁ V NEDĚLI 11. LISTOPADU
V 17 HODIN V KOSTELE SV. RODINY

ZVLÁŠTĚ VŠECHNY RODINY S DĚTMI
JSOU SRDEČNĚ ZVÁNY!

FARNÍ VÝLET DO JIŽNÍCH ČECH

V sobotu 6. října jsme se zúčastnili farního výletu, který se tentokrát zaměřil na dva kláštery Vyšší Brod a Zlatou Korunu a na Český Krumlov. O tom, jaký je Český Krumlov, bych psát nechtěl. Popis jeho památek, romantiky úzkých uliček, výhledů ze zámecké věže, to by bylo nošení dříví do lesa. Rád bych se s Vámi podělil o dojem z klášterů, které jsme navštívili předtím. Ve Vyšším Brodu mne oslovilo, že to je živý klášter. Žije tu společenství 7 bratří, které doplňuje novic Bernard. V čele stojí milý převor, Otec Justin, s kterým se moc hezky povídá. Vyzařuje z něj hluboká zbožnost a také velká vitalita a

foto: Jiří Veselý

optimismus. Vůbec jsem se nedivil, že od roku 1990 se společenství cisterciáků ve Vyšším Brodu zvětšilo

čtyřikrát. Ze dvou starých bratří, kteří přežili útrapy komunismu a předtím nacismu, je nyní 8 mladých bratrů s budoucností. Měl jsem pocit, že ve Vyšším Brodu se rozvíjí duchovní život a že se tu rozvíjel vždy. Už u jeho zrodu stála pozitivní myšlenka Voka z Rožmberka, který v roce 1259 klášter zakládal s cílem zvěstovat evangelium a zároveň osídlit území, naučit lidi řemeslu a celkově ho pozvednout. Pozitivní myšlenka Bůh žehná. Klášter nikdy v podstatě nezankl a s malou přestávkou v druhé polovině 20. století žije dodnes.

Tak trochu protikladně na mne působil druhý klášter Zlatá Koruna. Zakladatel Přemysl Otakar II. měl v roce 1263 na mysli spíše mocenské než náboženské zájmy. Chtěl stavět hráz Rožmberkům, a proto vkládal majetky a sliboval podporu. V životě kláštera pak působilo, aniž to určitě řeholníci chtěli, příliš mnoho světských zájmů. A nakonec část majetků ukradli sami Rožmberkové, další část rozbili husité a vše dovršil Josef II. zrušením kláštera. Nyní zde žádné společenství není, klášter je muzeum, do kterého se chodí podívat turisté. Bůh podle mého názoru přijal zbožné úsilí ve Vyšším Brodu a odmítl světské zájmy a politikaření kolem Zlaté Koruny. Je velmi důležité, proč co kdo dělá, co ho inspiruje k jeho úsilí.

Možná se ve svých dojmech mýlím, ale musel jsem na to myslet celou dobu návštěvy v těchto kláštorech. Ale i kdybych se mýlil, návštěva byla velmi inspirativní a poučná.

Na závěr děkuji zejména paní Haně Kučerové, která výlet zorganizovala, že mi tím poskytla příležitost k tomuto zamyšlení.

Petr Boukal

„Uznáváme, že my všichni jsme služebníky - ač neužitečními - jediného pravého Krále, Pána a Učitele. Proto neukládáme pražádná pozemská poplatková břemena opatům a našim spolubratřím mnichům, které Boží milosrdenství na nejrůznějších místech postavilo pod vedení řehole prostřednictvím nás ubohých. Poněvadž ale chováme v srdci touhu být užiteční vám a vůbec všem dětem svaté Církve, nehodláme činit proti Ní nic, co by ji utiskovalo nebo bylo s to zmenšit její jmění, abychom totiž - zatímco se bychom se snažili obohatit z Její chudoby - nepropadli zkáze hrabivosti, jež je podle Apoštola „rovna modloslužbě“.

Avšak péči o vaše duše si chceme podržet - kvůli lásce, aby jste se pak pomocí naší péče mohli znovu navrátit na správnou cestu života, kdyby jste se snad - Bůh chraň - pokusili vzdálit od svatých nařízení a od zachovávání svaté Řehole.“

úryvek z Carty caristatis - zakládající ústavy Cisterciáckého řádu (rok 1120)

PLNOMOCNÉ ODPUSTKY V ROCE VÍRY

Apoštolská penitenciárie ohlásila podmínky k získání plnomocných odpustků vyhlášených papežem Benediktem XVI. u příležitosti Roku víry. Od 11. října letošního roku do 24. listopadu 2013 je mohou získat věřící, kteří splní obvyklé podmínky, tedy s upřímnou lítostí vyznají hříchy ve svátosti smíření, přistoupí k eucharistii a pomodlí se na úmysl Svatého otce.

Během celého Roku víry mohou věřící získat plnomocné odpustky, když navštíví nejméně tři přednášky o Druhém vatikánském koncilu nebo Katechismu katolické církve.

Další příležitostí k získání těchto odpustků bude pouť do jedné z papežských bazilik, křesťanských katakomb, katedrálního chrámu nebo na místo k tomu zvláště určenému místním biskupem. Tam je pak třeba zúčastnit se mše svaté nebo se alespoň zdržet k rozjímání, zakončeným modlitbou Otče náš, vyznáním víry a modlitbou k Panně Marii, apoštolům či patronům daného místa.

Ve dnech k tomu zvláště určených místním ordinářem lze také získat odpustky na jakémkoliv sakrálním místě, kde se věřící zúčastní eucharistie či modlitby breviáře a vyzná svou víru. A konečně příležitostí k získání plnomocných odpustků v Roce víry může být též návštěva místa vlastního křtu a obnovení křestních slibů.

zdroj: <http://tisk.cirkev.cz/ze-zahranici/plnomocne-odpustky-v-roce-viry/>

Filipíny: Církev proti Halloweenu

Několik biskupů a řada kněží se vyslovalo proti slavení Halloweenu v katolických školách. Obávají se, že děti a mladí lidé mohou být ovlivněni podvodnými hodnotami, jako je magie, duchové a podobně.

Předseda „Asociace pro katolické vzdělávání na Filipínách“ P. Greg Bañaga řekl, že katolické instituce nesmějí slavit svátek Všech svatých a Památku zemřelých strašidelnými kostýmy a rituály.

Na Filipínách se halloweenské party zavádějí z komerčních důvodů pod vlivem amerických médií.

převzato z webu Res claritatis

„Kdo by Srdce tak zraněné nemiloval? Kdo by tak milujícímu nesplácel láskou? Kdo by tak čisté neobjímal? ... My tedy dosud přebývájíte v těle, jak jen můžeme, milujme, splácejme láskou, objímejme svého Raněného, jemuž bezbožníci prokláli nohy i ruce, bok i Srdce, a snažme se, aby naše srdce, dosud tvrdé a nekající, zasloužilo být spoutáno poutem jeho lásky a zraněno šípem.“

Bernard z Clairvaux (zakladatel Cisterciářského řádu): O Božském Srdci Páně (úryvek)
Benedikt XVI. zakončil biskupskou synodu o nové evangelizaci

Benedikt XVI. slavil v neděli 28. října eucharistickou liturgií na závěr biskupské synody o nové evangelizaci. Spolu se Svatým otce koncebrovalo 49 kardinálů a přibližně 200 biskupů ze všech částí světa. Benedikt XVI. ve své homilii vyložil perikopu z Markova evangelia o uzdravení slepce Bartimaia a mimo jiné řekl:

„Svatý Augustin v jednom ze svých spisů vyslovuje o postavě Bartimaia velmi zvláštní postřeh, který může být zajímavý a příznačný také dnes pro nás. Svatý biskup z Hippony uvažuje o tom, že Marek právě v tomto případě uvádí nejenom jméno uzdraveného člověka, ale také jeho otce, a dochází k závěru, že „Bartimaios, syn Timaiův, byl velmi zámožnou osobností, jejíž bída musela být všeobecně známá a veřejně vyhlášená, protože nebyl jenom slepcem, ale i žebrákem, který sedával u cesty. Z tohoto důvodu chtěl Marek zmínit právě jeho, protože jakožto uzdravený ze slepoty mohl tento zázrak uvést ve známost, protože pověst o neštěstí, které slepce postihlo, byla velká“ (Il consenso degli evangelisti, 2,65, 125). Tolik svatý Augustin.

Tento výklad, podle něhož Bartimaios byl zámožnou osobností, která upadla do nouze, přivádí k zamyšlení. Vybízí nás k reflexi o tom, že v našem životě existují drahocenné dary, které můžeme ztratit a které nejsou materiální. V této perspektivě by Bartimaios mohl představovat ty, kteří žijí na územích již dávno evangelizovaných, kde světlo víry ochablo, a kteří se vzdálili od Boha, jehož už nepokládají v životě za relevantního, tedy lidi, kteří ztratili velké bohatství, ztratili vznešenost – nikoli ekonomické či pozemské moci, nýbrž křesťanské důstojnosti; ztratili bezpečnou a pevnou orientaci života a často nevědomky žebrají o smysl života. Mnoho je lidí, kteří potřebují novou evangelizaci, tj. nové setkání s Ježíšem Kristem, Synem Božím (srov. Mk 1,1), který jim může znovu otevřít oči a uvést na cestu. Je příznačné, že na závěr zasedání biskupské synody o nové evangelizaci nám liturgie podává evangelium o Bartimaiovi. Toto Boží Slovo má co říci zvláště nám, kteří jsme se v těchto dnech konfrontovali s naléhavostí zvěstovat nově Krista tam, kde ochablo světlo víry, tam kde oheň Boží jenom doutná a potřebuje být oživen, aby se stal živým plamenem, který dává světlo a teplo celému domu.“

převzato z webu Res claritatis

„Nalezl jsem tedy, nejsladší Ježíši, toto tvé i své Srdce a proto tě budu vzývat, můj Bože. Dovol jen, aby mé prosby stoupaly do svatyně vyslyšení a přitáhni mě cele ke svému Srdci. Ohavnost mých hříchů mě sice zdržuje, poněvadž však ono Srdce je velmi rozšířeno nepochopitelnou láskou, ty, jenž sám můžeš očistit člověka (...), dej, abych odložil horu hříchů a byl schopen projít uchem jehly. Ó Ježíši, nade vše vynikající krásou, obmyj mě od mé nepravosti a očisti od mých hříchů, abych očištěn tebou byl uschopněn přistoupit k tobě nejčistšímu a ve tvém Srdci zatoužil přebývat po všechny dny svého života, abych vždy dovedl i poznávat i plnit tvou vůli.“

*Bernard z Clairvaux (zakladatel Cisterciářského řádu): O Božském Srdci Páně (úryvek)
převzato z: <http://revue.theofil.cz>*

téma: DUŠIČKY

Jak mluvit s dětmi o smrti?

Mluvit s dítětem o smrti není nikdy snadné, ale i neobratná slova jsou lepší než mlčení.

Jsme někdy v pokušení setkání dětí se smrtí oddalovat, jak jen to jde. „Vždyť na to stejně brzy přijdou, na utrpení mají času dost.“ Někdy to samozřejmě není možné.

Foto: IMA

Ale je to vůbec žádoucí? A jestliže se s dětmi o smrti mluvit má, tak jak?

Všichni víme, že děti se mohou se smrtí střetnout již v útlém věku, ať už jde o smrt otce, matky, bratra, sestry, dědečka nebo babičky. I samo dítě může být v nebezpečí smrti. Je jasné, že s dítětem, jehož dny jsou sečteny, nebudeme o smrti mluvit stejně jako s dítětem, které trpí odchodem blízkého člověka, nebo s dítětem, jehož se smrt ještě nijak přímo nedotkla. Ať už jsou okolnosti jakékoliv, mluvit s dítětem o smrti není nikdy snadné, ale i neobratná slova jsou lepší než mlčení. Všechny děti bez výjimky se smrtí zabývají, a to i tehdy, když o ní samy nemluví, protože cítí, že rodiče se odpovědi vyhýbají (nebo – a to je ještě horší – když si uvědomují, že jim rodiče o smrti lhali).

Ukažme jim, že pláčeme. Je ale třeba, aby chápaly křesťanskou naději.

K tomu, abychom se odvážili o smrti mluvit, není nutné být s ní dokonale vyrovnaný. Pláčeme, že nám umřel někdo blízký? Nevystavujme svou bolest na odiv a nevyprávějme dětem o svých rozjitřených pocitech, ale ukažme jim, že pláčeme a že vyrovnat se se smrtí blízkého člověka je těžké pro každého. Především je třeba, aby dítě dobře chápalo, že křesťanská naděje, důvěra v Boha a víra ve věčný život utrpení proměňují, ale neruší. Vždyť i Ježíš plakal nad hrobem svého přítele Lazara.

Nepoužívejme výrazy, které by mohly být špatně pochopeny.

Když s dětmi mluvíme o smrti, dbejme na to, abychom nepoužívali výrazy, které by mohly být špatně pochopeny. „Nebe“ je to, co máme nad hlavou, a když dítě dobře nepochopí, že toto slovo znamená i Boží království, bude si myslet, že mrtví nám visí nad hlavami. „A když prší, tak padají?“ ptalo se jedno dítě. A holčička, které před několika měsíci zemřela maminka, chtěla dopis pro ni pověsit na létajícího draka. Rovněž neříkejme: „Bůh si tatínka vzal.“ Jak by se dítě nebouřilo proti Bohu, který mu „vzal“ otce? Vždycky, a zvláště když se jedná o základní otázky týkající se smrti (i zrození), mějme na paměti, že dítě vnímá jen to, co ho zajímá, že různé věci chápe a zpracovává postupně. Nedivme se tedy, že musíme opakovat věci, o kterých jsme si mysleli, že už je dítě ví.

Mluvit s dětmi o smrti, to znamená mluvit s nimi především o životě...

Mluvit s dětmi o smrti, to znamená mluvit s nimi především o životě; o životě, který začal zde na zemi, ale plně se rozvine až na věčnosti. Znamená to vštípit jim, že všichni zemřelí jsou zde

skutečně – být tiše a nenápadně – stále s námi, neboť společenství svatých spojuje jednou láskou všechny živé na zemi i v nebi. Znamená to opakovat jim, že o onom světě nic nevíme proto, že nám Bůh chce „připravit překvapení“. A vzhledem k tomu, že Bůh je Otec, který miluje ze všech otců nejvíc, můžeme si být jisti, že to překvapení bude úžasné!

z knihy *Víra v rodině*, Christine Ponsardová
se svolením převzato z www.vira.cz

Ranní modlitba papeže Jana XXIII.

Nebeský otče, děkuji ti, že jsem si odpočinul a opět se probudil. Je to tvůj dar. To, co je mou povinností, chci dnes od rána do večera plnit tak, jak to dělával tvůj Jednorozený Syn: všude, kam přišel, zanechal po sobě jen dobro.

Každého, s kým se setkám, mi posíláš do cesty, abych v něm poznal svého bratra.

Ve všem, co udělám, co promluvím, ať se mi zjeví láska kterou Kristus všechny objímá. Ať mám pro každého dobré slovo dřív, než se rozejdeme.

Ať mám cit pro druhé a myslím víc na ně, než na sebe. Prosím tě, ať se vždy ovládnou, ať ze mne není mrzout, ať jedním laskavě a srdečně. Ať ve mně zbude i jiskřička humoru, kterého je také zapotřebí.

Od Ducha svatého si vyprošuji tvou milost,
která by mi k tomu všemu pomáhala.

A ještě jedno: Dovol, abych prostřednictvím Panny Marie přivedl každého alespoň o krůček blíže k tvému Synu. Můj Bože, vše pro tebe, s tebou a v tobě.

Amen.

Papež Jan XXIII. se ukázal být radikálně jiný než jeho předchůdci. Byl známý svým smyslem pro humor, nekonvenčností a zanedbáváním protokolu a bezpečnostních opatření. Proslavené jsou jeho návštěvy věznic a tajné výlety mimo Vatikán, které přinášely starosti veliteli jeho osobní gardy.

Jan XXIII. omezil konfrontační antikomunistický kurs svých předchůdců a navázal na jejich úsilí v boji za mír ve světě a v oblasti ekumenismu. Omezil mnoho ceremoniálních zvyklostí a zrušil několik set let platnou kvótu omezující počet kardinálů na 70. **Svolal Druhý vatikánský koncil**, který měl přiblížit katolickou církev modernímu světu, a jeho první polovině předsedal; zemřel v jeho průběhu.

Papež Jan Pavel II. jej r. 2000 prohlásil za blahoslaveného.

zdroj: cs.wikipedia.org

POŘAD BOHOSLUŽEB V ŘEPSKÉ FARNOSTI

KOSTEL SV. RODINY

NEDĚLE – 9 hod

Pondělí – 16 hod

Středa – 16 hod

Pátek – 18 hod

Sobota – 18⁰⁰ (*s nedělní platností...*) mše spojená s nešporami

KOSTEL SV. MARTINA

NEDĚLE – 7⁴⁵

Úterý – 18 hod

Čtvrtek – 18 hod

vydává:	Ř.k. farnost u kostela sv. Martina v Řepích, Galandova 1199, 163 00, Praha 6
redakce:	Mgr. David Žofák, MUDr. Marie Svatošová náklad: 160 - 200 ks, náklady na tisk: 2 Kč
uzávěrka:	do středy posledního týdne v měsíci (zašlete na: farnostrepy@tiscali.cz nebo předejte pas.as.D. Žofákovi osobně)
kontakty:	P. Daniel: 603 475 056; as. David: 603 894 989; david.zofak@tiscali.cz ; http://www.farnostrepy.estranky.cz